

"שלח את היין לאבא" ר' מנשה ז'נשוילי

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

בשנת תשל"ד (1974) באחרון של פסח, התקיימה כרגיל התוועדות שנמשכה כשש-שבע שעות, עמוק אל תוך הלילה של מוצאי החג האחרון. בתום ההתוועדות אחרי תפילת ערבית, עשה הרבי הבדלה, ואחר כך חילק כהרגלו מה"כוס של ברכה" לכל הנוכחים. תורים ארוכים השתרכו והרבי עמד שעות ארוכות וחילק לכל אחד ואחד מעט יין מתוך הגביע שלו. אני עמדתי במקומי הקבוע סמוך מאד לרבי, וכך הייתי בין הראשונים שעברו בתור לקבל "כוס של ברכה". כשהגעתי סמוך לרבי, הרים הרבי את עיניו והביט בי, חייך כדרכו בקודש, ואמר לי משהו שבאותו רגע לא הבנתי את פשרו. הרבי אמר לי, "שלח את היין לאבא". חשבתי בלבי, "הרי תמיד אני שולח מהיין לאבא?" הרבי היה מחלק כמה פעמים בשנה כוס של ברכה, ובכל פעם היינו רגילים לערבב מהיין הזה בבקבוק יין אחר שקנינו, ושולחים אותו ארצה עבור בני המשפחה עם מישהו מהאורחים השבים אל ארץ הקודש. ואז הרבי שב ואמר לי פעם נוספת, "תשלח את היין לאבא שלך". כבר התחלתי לדאוג. מה קורה פה? האם משהו לא כשורה? מילא פעם אחת, אבל פעמיים הרבי חזר על כך. הרבי ראה שאני מהסס, כנראה הייתי קצת מבולבל מהמצב ומהמחשבות שהתרוצצו לי בראש, ואז הרבי שב ואמר לי בפעם השלישית: "שלח את היין הזה לאבא".

התחלתי ממש לרעוד. יצאתי מ-770 ורצתי לטלפון כדי לנסות להתקשר הביתה. אז לא היה לכל אחד טלפון בבית. התקשרתי לשכן של הוריי שהיה לו טלפון בבית, ושאלתי אותו, "תגיד, הכול בסדר עם אבא?" "אבא לא בבית", ענה השכן. בהמשך ניסיתי עוד כמה פעמים והרגשתי שמתחמקים מלענות לי, וכך משכו אותי שלושה ימים ולא ענו לי תשובה ברורה. בשלב מסוים כבר איבדתי את סבלנותי ואמרתי לו: "שמע, או שאתה מספר לי מה קרה עם אבא שלי, או שאתקשר אליך כל דקה. אטריד אותך ולא אתן לך מנוחה!" רק אז הוא הבטיח שעוד מעט אבא שלי יבוא לדבר אתי.

בינתיים פגשתי יהודי גרוזיני שבא מהארץ לרבי ושאלתי אותו אם ראה את אבי. "כן", הוא ענה. "ראיתי אותו בשדה התעופה. הוא היה חבוש ביד ובראש". "הוא הלך על רגליו?" שאלתי. "כן", ענה. "הוא הלך. הכול בסדר, הוא גם עשה לי

זכיתי ללמוד בישיבת 'תומכי תמימים' באושן פארקוויי, לא רחוק מ-770 - חצרו של הרבי, במשך השנים תשל"ג ועד תחילת תשל"ו (1973-1975), כחלק מקבוצה של כעשרים בחורים ממשפחות של יהודי גרוזיה שעלו לארץ הקודש. עוד בתקופת השלטון הקומוניסטי בברית המועצות שלח הרבי שלוחים לחזק את יהודי גרוזיה, וכך כשעלו לארץ ישראל התיישבו רבים מבני העדה בריכוזי חב"ד והשתלבו בלימודים במסגרת מוסדות חב"ד. אבל באותה תקופה, בגלל קשיי הפרנסה, הייתה גם נשירה גדולה ותלמידים רבים עזבו כבר בגיל ארבע עשרה או חמש עשרה את הישיבה והלכו לעבוד. הוחלט אז לעודד את הבחורים הטובים שיסעו ללמוד בסמיכות לרבי במשך כמה שנים.

הייתי אז בסך הכול בגיל ארבע עשרה, והריחוק מהמשפחה היה קשה מאד עבורי, אבל טיפלו בנו היטב וממש פינקו אותנו. בכל שבת ובכל פעם שהייתה התוועדות היינו מגיעים לרבי ל-770, וגם זכיתי להיכנס כמה פעמים ליחידות פרטית במשך אותה תקופה. בכלל הרבי התעניין בנו אישית והיה מקבל דו"ח מפורט לגבי כל מה שקרה אתנו, והוא גילה יחס מיוחד לקבוצה הזו. הרגשנו שהרבי ראה בנו את עתידה של העדה הגרוזינית, וחשנו את אהבתו ואת דאגתו הגדולה כלפינו.

«

לי הרבי: "שלח את היין לאבא" – כאילו שהרבי ידע באותו רגע בדיוק שאבא שלי בצרה, וזקוק לישועה! כמוכן, אחרי ששמעתי מה שקרה מיהרתי למצוא מישהו שנוסע ארצה ושלחתי אתו את הבקבוק עם היין מהכוס של ברכה מהרבי.

כעבור כחודשיים באתי לביקור בארץ, וביקשתי מאבי שיספר לי שוב מה בדיוק קרה. הוא אמר, "כיסו אותי בסדין לבן, ופתאום התעוררתי וראיתי המולה סביבי, וברוך ה' – אני חי! איך? אני לא יודע. גם הרופאים לא ידעו להסביר איך אדם יצא מזה חי". באותו ביקור אבי לקח אותי למוסך בעזה ששם היה האוטו. זה לא יאומן: המכונית הייתה מעוכה לחלוטין, אחרי שהאוטובוס פשוט נסע עליה. אי אפשר היה להאמין שאדם יצא חי מדבר כזה. ברוך ה', אבא שלי חי ובריא עד היום הזה לאורך ימים ושנים טובות, ומרגיש טוב, ויש לו נכדים ונינים. אין זה אלא בזכות ניסים ונפלאות של הקדוש ברוך הוא, ותפילותיו של הרבי שהרגיש באותו רגע שיהודי בצרה, ועורר גם אותי להתפלל ולהגיד תהלים על אבי.

ר' מנשה ז'נשוילי רואיין בביתו בשיכון חב"ד בלוד, בחודש שבט, תשע"ה (2015).

שלום". כשדיברתי לבסוף עם אבי, שאלתי אותו מה קרה. רק אז הוא סיפר לי שהייתה לו תאונה. אבא עבד כנהג מונית, והוא היה רגיל להסיע את חכם רפאל אלאשווילי זכר צדיק לברכה, רבה של העדה הגרוזינית. באותה תקופה הוא היה מרבה לבקר את קהילות עולי גרוזיה ברחבי הארץ כדי לחזק אותם בענייני שמירת התורה והמצוות.

באותו בוקר לאחר חג הפסח הוא הסיע את חכם רפאל זצ"ל ואת אשתו הרבנית לירושלים. הייתה לו מכונית חדישה וטובה, והנסיעה התנהלה כשורה. פתאום באמצע

אביו של ר' מנשה עומד ליד המונית שלו

העליות לירושלים אבי הבחין באוטובוס שכנראה איבד את הבלמים, החליק בכביש ממש מולם, ודהר לכיוון שלהם. הוא זיהה מיד את הסכנה והגיב במהירות: דבר ראשון הוא פתח את הדלתות ו"השליך" החוצה את הנוסעים מהמונית. אלא שהוא עצמו לא הספיק לצאת, והאוטובוס פגע ברכבו בעודו בתוכו. למעשה האוטובוס לא סתם התנגש ברכב, אלא ממש עלה עליו ומעך אותו לחלוטין.

כשהגיעו כוחות הרפואה, ניגשו אל אבי וראו שהוא לא נושם, ולא גילה שום סימני חיים. כיסו אותו בסדין ופנו לטפל בחכם רפאל ובאשתו. כשסיימו לטפל בהם, חזרו לטפל בפניו הנפטר. כשהרימו את הסדין גילו לתדהמתם שהוא לא שם – המת נעלם! באותה תקופה התנהל מאבק גדול סביב הנושא של ניתוחי גופות – היו רגילים לנתח את הנפטרים מבלי ליידע את המשפחות. היו מקרים של משפחות חרדיות שחטפו את הגופות מבית הרפואה, כדי למנוע מצב של נתיחת הגופה בניגוד לרצונם. בהתחלה חשבו שזה גם מה שקרה כאן. פתאום הבחינו ביהודי שהסתובב שם בשטח ושאלו אותו, "ראית אולי את הנהג?" והוא ענה להם, "כן, אני הנהג" – זה היה אבא שלי. הם היו המומים ואמרו, "זה לא ייתכן! הרי היית מת; כיסינו אותך בסדין!"

כעת התחלתי לחקור את אבי ושאלתי אותו מתי בדיוק זה קרה. הוא סיפר שהתאונה אירעה בשעה תשע וחצי בבוקר לערך, לפי שעון ישראל (הזמנים המדויקים נרשמו בתיעוד של המשטרה ובתיק הרפואי). מסתבר שהתאונה התרחשה בדיוק בשעה שאני עברתי ליד הרבי לקבל את היין מהכוס של ברכה, בסביבות שתיים וחצי לפנות בוקר, שעון ניו יורק. בדיוק אז אמר

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרצ"ז (1936) – בתקופה בה התגורר הרבי בפריז, הטיל עליו הרבי הריי"צ את המשימה להכין שיחה שאמור עבור הוצאתה לאור. עבודתו זו של הרבי בהגהת והכנת כתביו של חמיו, הרבי הקודם, לדפוס, התפתחה בסופו של דבר לתפקידו של הרבי בתור העורך הראשי בקה"ת, בית ההוצאה לאור הרשמי של חב"ד. י"א בכסלו

< תשי"א (1950) – בהתוועדות לציון יום הולדתו ויום פטירתו של רבי דובער, השני לשושלת אדמו"רי חב"ד, המוכר בכינויו "האדמו"ר האמצעי", הזכיר הרבי שלושה דרכים באמצעותם ניתן להתקשר לאדמו"ר האמצעי: להשתתף בהתוועדות הנערכת לכבודו, ללמוד רעיון מתורתו, ולשיר את אחד הניגונים שחוברו בידי חסידיו. ט' בכסלו

1. תורת מנחם, כרך ב, עמ' 107-105

בחסות:

קאר 770 כפר חב"ד

טלפון: 054-4770751 • 072-2340770

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015

ההדפסה וההפצה לע"נ

הרה"ח ר' יהודה לייב בן ר' מרדכי ע"ה וזוגתו מרת איטא בת ר' שלמה ע"ה ביסטריצקי